

Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg
Christiansborg
1240 København K

Den 23. april 2018

Miljø- og fødevarerministerens besvarelse af spørgsmål nr. 17 til L 187, forslag til lov om ændring af lov om kystbeskyttelse, lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM), lov om naturbeskyttelse, lov om jagt og vildtforvaltning og forskellige andre love (Ny kompetencefordeling og forenkling af sagsbehandling i forbindelse med kystbeskyttelse m.v.) stillet den 18. april 2018 af Søren Egge Rasmussen (EL).

Spørgsmål nr. 17

”Med udgangspunkt i ministerens udtalelse i forbindelse med 1. behandlingen af lovforslaget om, at ”Vi mener, at det vil forsinke hele dossieret betragteligt, hvis man skal til også at lave fuld prøvelse i alle de private sager. Vi mener også, det er unødvendigt at skulle gøre det, fordi der er en masse saglige hensyn i den kommunale sagsbehandling, man allerede skal tage højde for.” bedes ministeren redegøre for

1. Hvordan vil ministeren sikre, at de mange saglige hensyn kommunen skal tage højde for i sin sagsbehandling af kystbeskyttelsessager bliver synlige for de berørte borgere, når kommunen i sin endelige tilladelse alene skal redegøre for tilladelsens hovedhensyn?
2. Hvad er efter ministerens opfattelse en ”betragtelig forsinkelse”, og hvor stor mener ministeren, den vil være, hvis de private kystsikringssager kan klages til fuld prøvelse?
3. Kan ministeren dokumentere sin opfattelse af de betragtelige forsinkelser?
4. Ministeren bedes redegøre for, hvor store tidsbesparelser i sagsgangen der forventes for de enkelte punkter ved, at kystsikringstilladelserne
 - a) inkluderer en række nye lovgivninger
 - b) har kommunerne som myndighed i stedet for Kystdirektoratet
 - c) at de private projekter kun kan klages til retlig prøvelse mod tidligere til fuld prøvelse
 - d) at der nu kun gives en klagemulighed i selve kystsikringssagsforløbet mod tidligere to.”

Svar

Jeg vil af hensyn til overskueligheden besvare spørgsmålene i den rækkefølge, de er stillet.

1. Kommunerne skal overholde forvaltningsloven og de krav, der er til eksempelvis saglig begrundelse i afslag, og regelhenvisninger m. v. En redegørelse for hovedhensyn betyder, at der skal redegøres for de væsentligste hensyn i kystbeskyttelseslovens formålsbestemmelse. Hvis et hensyn ikke har været relevant i en konkret sag, skal der således ikke redegøres detaljeret herfor. Der bør således ikke være tvivl om, hvilke forudsætninger og skøn en afgørelse hviler på.
2. Der er ikke fuld prøvelse af afgørelser efter kystbeskyttelsesloven efter gældende ret, og der gælder et loft på 6 måneder for behandling af kystbeskyttelsessager i klageinstansen. Hvis den eksisterende klageadgang udvides til fuld prøvelse for alle afgørelser efter kystbeskyttelsesloven, er det vurderingen, at det nuværende loft på sagsbehandlingstiden ikke kan opretholdes.

3. Der er ikke efter gældende ret fuld prøvelse på alle afgørelser efter kystbeskyttelsesloven. En udvidelse af den eksisterende prøvelse vil kunne medføre længere sagsbehandlingstider.
4. En inklusion af en række afgørelser giver kommunerne mulighed for at strukturere sagsgangen og således ikke lade enkelte afgørelser afvente hinanden. En samlet afgørelse i kommunerne, hvor staten ikke også skal give en tilladelse, er en forudsætning for at kunne opnå denne mulighed og give hurtigere sagsbehandlingstider. Det medfører samtidig, at klageadgangen bliver samlet. Det betyder op til 6 måneder hurtigere sagsbehandlingstider, jf. det gældende loft over sagsbehandlingstiden for afgørelser om kystbeskyttelses anlæg.

Esben Lunde Larsen

/

Hans Erik Cutoi-Toft